

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra En Politiker

Citation: Brandes, Edvard: "En Politiker", i Brandes, Edvard: *En Politiker*, P. G. Philipsen, 1889, s. 167. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_04-shoot-idm140632370314768/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: En Politiker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Vielsen foregik i Frederiksberg Kirke; Tage og Scheibel var Forlovere, og hverken Indbudte eller Nysgærrige overværede Cereemonien.

Dernæst kørte man til Middag hos Tante Rikke, som havde indbudt Brudens Forældre og naturligvis Tage. Det unge Par skulde snart efter Middagen ombord paa en Damper, der gik til Jylland. Johan vilde nemlig benytte til Bryllupsrejse det Besøg, som han efter endt Rigsdag maatte aflægge sine Vælgere.

Middagen forløb i en noget trykket Stemning. Scheibel holdt sig korrekt i uangribelig Stivhed, og hans Kone vovede ikke et Ord; Tante Rikke var ked af begge disse Gæster; Tage vidste heller ikke, hvad han skulde stille op med dem og indskrænkede sig til at drikke adskillige private Glas med Scheibel, og Margrete sad nervøs og febrilsk paa denne Dag, der i hendes Tanke skulde sænke hendes tidligere Liv ned i en Grav, saa Fremtiden uhindret kunde fange Sejr. Hun saa' efter Tages Mening ikke godt ud i en hvid Kjole af iøvrigt fint uldent Tøj, men han kunde ikke tænke sig en Brud uden i hvidt Atlask, og Margretes Kjole var ikke syet af nogen anset Dameskræderinde. Hun syntes

ham vedblivende uheldig og fordringsfuld, men, tænkte han, Johan og hun kan maaske realisere det sande Ægteskab, hvorom den asketiske Herre allerede fablede som ung; til synderlig Erotik saa' da ingen af dem ud.

Johan straaledede dog som lutter Solskin. Han spiste og drak ivrigt, hvad han egenlig altid gjorde, men almindeligvis som om han ikke anede, hvad Mad og Drikke han fik i sig. Han talte uafsladeligt, naar blot nogen vilde sekundere ham, og efterat Scheibel med en tør Fornemhed havde bedt de Tilstedeværende drikke det nygifte Pars Skaal, holdt Johan en lang Tale, hvori han rørt takkede sine Svigerforældre for den Kærlighed, hvormed de havde vaaget over Margretes Ungdom. Naar han saa' sin unge Hustru sidde dér, saa frisk og ren som en Dugdraabe, uberørt af Livets Smuds, klog som den veloplærte, fin som den velopdragne, god som den, der lærte at skatte Kærlighed, saa forstod han, at kun i et lykkeligt og ædelt Hjem voksede en saadan Blomst. Han haabede, at han skulde vise sig værdig deres Tillid, som nu lagde Blomstens Pleje i hans Hænder; paa Beundring, Hensyn, Omhu, inderlig Kærlighed skulde det ikke skorte.